

ପଶୁକୁ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ !

ଭୁଲ କଲେ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ପ୍ରଶାସନିକ କ୍ଷେତ୍ର ହେଉ ଅବା ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ର ହେଉ ଅବା ପାରିବାରିକ କ୍ଷେତ୍ର ହେଉ, ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନର ପ୍ରାଧିକାର ରହିଛି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ । କୌଣସି ବି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରାଯାଇପାରେ, ଯଦି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ କେହି ବି କେବେ ଦୋଷୀ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଅନ୍ତି । ଅପରାଧୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ପରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଯାହା କି ଅତି ସାଧାରଣ କଥା । ଏଥିରେ କିଛି ବି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ନାହିଁ । ଏପରିକି କୌଣସି ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଦେଖାଇ କିଛି ଦଣ୍ଡ ବିଧାନର ଆଇନତଃ ସେମିତି କିଛି ପ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ ଯେ ଯାବତ୍ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରମାଣିତ ନ ହୋଇଛି । ତେବେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଶର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବୃତ୍ତାନ୍ତ । ହେଲେ ବିନା ଅଭିଯୋଗରେ, ବିନା ଅପରାଧରେ କାହାକୁ ବି ଦଣ୍ଡବିଧାନ କେବେ ବି ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇନପାରେ । ପୁଣି କୁକୁରକୁ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ! ନା ଅଛି ଅଭିଯୋଗ ନା ଅଛି ଅପରାଧ, ତଥାପି ଅତି କଠୋର ଦଣ୍ଡବିଧାନ । ଏମିତି କିଛି ଦଣ୍ଡବିଧାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିଛନ୍ତି ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀ । ଏମିତି କିଛି କୋର୍ଟ । ରାତି ପାହିଲେ ରାସ୍ତାରେ, ସାହି ବସ୍ତିରେ, ସମାଜର ଗଳି କନ୍ଦିରେ ସୁଆଡ଼େ ଦେଖିବ ସିଆଡ଼େ କୁକୁର । ସେମାନେ ତ କୁକୁର, ରାସ୍ତାଘାଟ ହେଉ କି ଗଳିକନ୍ଦି, ବୁଲିବା ସେମାନଙ୍କର ଚିରାଚରିତ ଅଭ୍ୟାସ । ସେମାନଙ୍କର ଆଦିମ ଅଭ୍ୟାସ । ସେମାନେ ତ ମଣିଷ ନୁହଁନ୍ତି ଯେ ଘରେ ରହିବେ । ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ କଠୋର ଆଭିଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ? ତାହା ପୁଣି ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ।

ଦେଶର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉ ନିରାହ ପଶୁକୁ ପାଇଁ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଆଦେଶ ଜାରି କରିସାରିଛନ୍ତି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲେ ବି କଥାଟା ସତ୍ୟ ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟ ପଛର କାରଣ ବି ଦେଖିବି ଶକ୍ତ । ଯାହାକୁ ବୁଝିବା ଦରକାର ନଚେତ୍ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ଦେଖିବା ଅତି ଏକ ସମ୍ଭବନାଶୀଳ ନ୍ୟାୟିକ ପରିସର ମଧ୍ୟରୁ ନିରାହ ପଶୁ କୁକୁରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି କଠୋର ଆଭିଯୁକ୍ତ ପୋଷଣର ଆଭିଯୁକ୍ତ ଉପଦ୍ୱ ହୋଇନଥାନ୍ତା । ଏପରିକି କୁକୁରମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧ୍ୟାକରଣ ଉପରେ ୭ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୫ରେ ପ୍ରକୃତ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ନେଇ ଆଗତ ସମସ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଭାରତର ପଶୁପ୍ରେମୀଙ୍କ ମନକୁ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରବଳ ଆଘାତ ଲାଗିଛି । ତଥାପି ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବୁଲୁ କୁକୁରଙ୍କ ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତମାନର କଠୋର ଆଭିଯୁକ୍ତରେ ସେମିତି କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନର କୌଣସି ଆଭାସ ଦେଇନାହାଁନ୍ତି । ବରଂ କୌଣସି ବି ପ୍ରକାରେ ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ତାଙ୍କ ଆଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏପରିକି ସମାଜରେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ତଥା ଆକ୍ରମଣାତ୍ମକ ଏବଂ ପାଗଳ କୁକୁର ଅବା ପରିବେଶ ପ୍ରତି ଅସୁବିଧାକାରୀ, ପରିବେଶ ପ୍ରତି କ୍ଷତିକାରକ ମନେହେଉଥିବା ରୋଗାଣୁ କୁକୁରମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାମୁକ୍ତ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ-ସୁଆନସିଆ ପାଇଁ କୋର୍ଟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିରାଗଯା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ୭ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୫ ରାୟର ପ୍ରତ୍ୟାହାର କିମ୍ବା ପୁନଃଗୁଣାଣି ପାଇଁ ଆନିମାଲ ଡେଲଫେନ୍ସର ବୋର୍ଡ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ (ଏଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁସି ଆଇ) ପକ୍ଷରୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଏସ୍ ଓ ପି ରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ମଧ୍ୟ କୋର୍ଟ ଦେଖିନଥିବା ତାଙ୍କ ରାୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ସମାଜରେ ଦୈନନ୍ଦିନ ଗଳିକନ୍ଦିରେ ବୁଲୁଥିବା ବୁଲୁକୁକୁର ଯେ କୌଣସି ବି ସମୟରେ ଘାତକ ସାଧ୍ୟତା ହୋଇପାରେ, ସେହି କଥାକୁ ବିଳମ୍ବରେ ହେଲେ ବି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ । କେବଳ ପ୍ରକାଶ କରି ନାହାଁନ୍ତି, ତାହାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ସମାଜର ଗଳି କନ୍ଦିରେ, ରାସ୍ତାଘାଟରେ, ବିଭିନ୍ନ ଜନଗହଳପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ଯେପରି ବସଷାଞ୍ଚ ଅବା ରେଳ ଷ୍ଟେସନ୍ ଅବା ସ୍କୁଲ-କଲେଜ ଅବା କୌଣସି ବଜାରଘାଟ ନିକଟରେ ବୁଲୁଥିବା ବୁଲୁକୁକୁର ମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ସେ ସବୁ ସ୍ଥାନରୁ ହଟାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟସ୍ଥ ପ୍ରାଣୀ ବନ୍ଧ୍ୟାକରଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଛାଡ଼ିବାର ତୁରନ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏଣୁ ପ୍ରତ୍ୟକ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଏସିଏ ନିର୍ମାଣ ବିଗରେ ମଧ୍ୟ ବିହିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ କଠୋର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରିକରିଛନ୍ତି । ବିଳମ୍ବରେ ହେଲେ ବି ଏକ ସୁନ୍ଦର ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ।

ବୀରତ୍ୱର ପରୀକ୍ଷା

ଭାରତର ମୋଗଲ ସମ୍ରାଜ୍ଯ ଆକରଣକ ରାଜ ଦରବାର । ଥରେ ଦୁଇ ଯୁବକ ସେମାନେ ଆସିଥିଲେ ଆକରଣକ ପାଖକୁ କିଛିଟା ନିୟୁକ୍ତି ଆଶା ନେଇ । ସେହି ଆକରଣକ ଯେ କି ଭାରତରେ ମୋଗଲ ଶାସକ ଭାବରେ ବେଶ୍ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଥିଲେ । ଯାହାଙ୍କ ବୀରତ୍ୱର ଗାଥା ଆଜି ବି ଭାରତରେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ । କୁହାଯାଏ କି ଅଶୋକ , ଆକରଣ ଏବଂ ଆଲେକଜାଣ୍ଡର । ଇତିହାସର ତିନି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୀର । ସେହିଭଳି ବୀର ଥିଲେ ଆକରଣ ଯେ କି ଦିଲ୍ଲୀରୁ ନିଜର ଶାସନ ବଜାୟଥିଲେ । ଥରେ ଦୁଇ ରାଜପୁତ ଆକରଣକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେବାର ଇଚ୍ଛା ନେଇ ଯେବେ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଆକରଣକ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଆକରଣକ ତୁରନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ ତା'ପୂର୍ବରୁ ଆକରଣ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ନେଇଥିଲେ । ସେମାନେ କେତେଦୂର ସାହସୀ, ସେ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଆକରଣକ ନିକଟରେ ପରୀକ୍ଷା ଦେବାର ସେମିତି କିଛି ଆବାଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲା । ଦୁଇ ଭାଇ ନିଜକୁ ରାଜପୁତ ବୋଲି କହି ତାହା ହିଁ ତାଙ୍କର ସାହସ ବୋଲି କହିବା ପରେ ବି ବାଦଶାହ ଆକରଣ ତଥାପି ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ମାଗିଲେ ରାଜପୁତ ଭ୍ରାତୃଦ୍ୱୟ ତୁରନ୍ତ ଉଭୟ ନିଜର ଖଡ୍ଗ ବାହାର କରି ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁରନ୍ତ ଖଡ୍ଗ ଉଦ୍ଧୋଳନ କରି ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଅଥା ତାଙ୍କନା । ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ଏକ ଖଣ୍ଡ ଯୁଦ୍ଧ । ଯାହାକୁ ଦେଖି ଆକରଣ ନିଜ ଆଖିକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏ କ'ଣ ? ଏହି ରାଜପୁତ ଭାଇମାନେ ନିଜ ଆଖିକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଉଭୟ ରାଜପୁତ ଭାଇଦ୍ୱୟଙ୍କୁ ସେ ତ କେବଳ ତାଙ୍କର ସାହସିକତାର ପ୍ରମାଣ ମାଗିଥିଲେ । ହେଲେ ରାଜପୁତ ଭାଇମାନେ କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏମିତି ଯେ ଭିଡ଼ିଯିବେ, ଏମିତି ତ କେବେ ବି ଭାବିପାରିନଥିଲେ ବାଦଶାହ ଆକରଣ । ବାଦଶାହ ଆକରଣ ନିଜେ ବି ତାଙ୍କୁ ହୋଇଗଲେ । ହେଲେ କ'ଣ କରିବେ ଏବଂ କ'ଣ ନ କରିବେ , ସେଥିନେଇ ସେ ବି କିଛି ଭାବିପାରିଲେ ନାହିଁ । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସେ ବି ବିଚଳିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ହଠାତ୍ ସେ ତାଙ୍କ ପକାଇଲେ ସେମାନେ ମାନସିଙ୍କୁ ଯେ କି ଆକରଣକ ରାଜ ଦରବାରରେ ବନ୍ଧୁ ପୂର୍ବରୁ ନିୟୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ ଜଣେ ସମାପତି ଭାବରେ । ତେବେ ରାଜପୁତ ମାନସିଙ୍କୁ ଆସିଲାବେଳକୁ ହୁଏତ ସାମାନ୍ୟ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳକୁ ଦୁଇ ରାଜପୁତ ପରସ୍ପର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଲଢୁ ଲୁହାଣ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ମାନସି ସେମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ କ୍ଷାତ କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଆକରଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ବୀରତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଅବଶ୍ୟ ବୁଝାଇଥିଲେ ।

ଆଶ୍ୱାମାନର ଝାଡ଼ି ବୀରଜୀନା ଲିପା

ଦଶରଥ ହେମ୍ବୁମ୍

ପୁଣ୍ୟଭୂମି ଭାରତକୁ ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର କରିବା ପାଇଁ ଇଂରେଜମାନେ ଆସି ଧୀରେ ଧୀରେ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟାପାରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ପରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଭାରତର ଥିବା ଗଡ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳ ତଥା ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତ୍ରିଟିଶ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରୂପେ କଲେ । ତତ୍କାଳୀନ ରାଜ୍ୟର ରାଜା ତଥା ନବାବମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ସେହି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଶାସନକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବା ଏବଂ ତାକୁ ଉପଯୋଗ କରି କ୍ରମାଗତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବା ଚିନ୍ତାଧାରା ଆଦାୟ କିପରି କରିବା, ସେନେଇ ଇଂରେଜମାନେ ଚିନ୍ତାଧାରା କଲେ । ପରିଶେଷରେ ସେମାନେ ୧୭୭୨ ମସିହାରେ ଏକ ନୂତନ ପଦ୍ଧତି ନିୟମ ପ୍ରଚଳନ କରି ସେମାନେ ବହୁତ ଲାଭବାନ ହେଲେ । ଗଡ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳ ସବୁ ଇଂରେଜ ଶାସନାଧୀନ ହେବାପରେ ଇଂରେଜମାନେ ମନମୁଖୀ ଶାସନ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଭାରତୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଟିକସ ଆଦାୟ କରିବା, ମହିଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଧିକ ଅନ୍ୟାୟ-ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା, ବେଠି କାମରେ ନିଯୋଜିତ କରିବା, ନ୍ୟାୟ

ପ୍ରତିବଦଳରେ ଶୋଷଣ କରିବା, ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେବା ଭଳି ଅତ୍ୟାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କ୍ରମାଗତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଇଂରେଜ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଭାରତୀୟମାନେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଭାରତୀୟଙ୍କ ପାରମ୍ପରିକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଆଉ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ବହୁଳ ମଧ୍ୟରେ ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷଧରି ସଂଘର୍ଷ ଜାରି ରହିଲା । କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟଙ୍କ ପାରମ୍ପରିକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଆଗରେ ବହୁଳର ପରାଜୟରଣ ହୋଇ ପୁଣ୍ୟଭୂମି ଭାରତ ୧୯୪୭ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଭାରତୀୟ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଭୂମିକା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଏବଂ ଚିରସ୍ମରଣୀୟ । ତତ୍କାଳୀନ ଆଶ୍ୱାମାନ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟାଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରର ଶରଣାଗତ ଥିବା ଥିଲେ । ଗ୍ରେଟ୍ ଆଶ୍ୱାମାନିକ୍ ଜନଜାତିର ଜଣେ ସାହସୀ ଆଦିବାସୀ ମହିଳା ଭାବେ ସେ ପରିଚିତ । ୧୮୫୫ରେ ଇଂରେଜ ସରକାର ଆଶ୍ୱାମାନ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜରେ ଏକ କଂସଦା କାରାଗାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସମେତ ଆଉ ଏକ ବସତି ସ୍ଥାପନ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଅର୍ଥାତ ୧୮୫୫ରୁ ୧୮୫୭ରେ ପ୍ରମୁଖ ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ରୋହ ତଥା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିପ୍ଳବ ସିଂହାସି ବିଦ୍ରୋହ ପାଇଁ ଏହାର ନିର୍ମାଣରେ ବିଳମ୍ବ ହେବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଇଂରେଜମାନେ ଚିନ୍ତାଧାରା କଲେ । ପରିଶେଷରେ ସେମାନେ ୧୭୭୨ ମସିହାରେ ଏକ ନୂତନ ପଦ୍ଧତି ନିୟମ ପ୍ରଚଳନ କରି ସେମାନେ ବହୁତ ଲାଭବାନ ହେଲେ । ଗଡ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳ ସବୁ ଇଂରେଜ ଶାସନାଧୀନ ହେବାପରେ ଇଂରେଜମାନେ ମନମୁଖୀ ଶାସନ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଭାରତୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଟିକସ ଆଦାୟ କରିବା, ମହିଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଧିକ ଅନ୍ୟାୟ-ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା, ବେଠି କାମରେ ନିଯୋଜିତ କରିବା, ନ୍ୟାୟ

କାରାଗାର । ୧୮୫୮ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୦ ତାରିଖରେ କଂସଦାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆଶ୍ୱାମାନ ଦ୍ୱୀପରେ ଥିବା ଋଷ୍ଟ୍ର ଦ୍ୱୀପର ଘନ ଜଙ୍ଗଲ ସମା କରିବା, ନିଜସ୍ୱ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୋଠା ନିର୍ମାଣ କରିବା ତଥା ରାସ୍ତା ବିଛାଇବାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୋଜିତ କରାଗଲା । ସ୍ଥାନୀୟ ଆଦିବାସୀମାନେ ଏହାକୁ ଚାଲୁ ବିରୋଧ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଶ୍ୱାମାନରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କାରାଗାର ନିର୍ମାଣ ଓ ବସତି ସ୍ଥାପନ ହେବା ପରେ ଉଭୟ ଆଶ୍ୱାମାନୀ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତ୍ରିଟିଶମାନେ ଆକ୍ରମଣର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ୧୭ ମଇ ୧୮୫୯ରେ 'ଆବରଡିନ' ଯୁଦ୍ଧ ଶୀର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ଏହି ଯୁଦ୍ଧର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ ବୀରଜୀନା ଲୀପା, ଯିଏକି ଗ୍ରେଟ୍ ଆଶ୍ୱାମାନିକ୍ ଜନଜାତିର ଜଣେ ଅଦମ୍ୟ ସାହସୀ ଆଦିବାସୀ ମହିଳା ଭାବରେ ପରିଚିତ । ଆଶ୍ୱାମାନ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜରେ ଥିବା ଆଦିବାସୀମାନେ ବୀରଜୀନା ଲୀପାଙ୍କୁ ଜନନାୟକ ଭାବେ ଦେଖୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ସଂଗଠନର ଦାୟିତ୍ୱ ନିଶ୍ଚିତ ତଥା ବଳିଷ୍ଠ ଭାବେ ସେ ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ । ବୀରଜୀନା ଲୀପାଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱରେ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ କଳ୍ୟାଣ ତଥା ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତରାଢ଼ିତ ହୋଇଛି । ବୀରଜୀନା ଲୀପା କେବଳ ଯେ ଜଣେ ପ୍ରତାପୀ ସଂଗ୍ରାମୀ ଥିଲେ ତାହା ନୁହଁ କିନ୍ତୁ ମହାନ ଆତ୍ମୀୟ ମହିଳା ମଧ୍ୟ । ତାଙ୍କର ଏହି ସବୁ ଗୁଣ ପାଇଁ ଆଶ୍ୱାମାନ ଆଦିବାସୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ପ୍ରତିମା ଭାବି ପୂଜା କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବୀରଜୀନା ଲୀପାଙ୍କ ଜୀବନରେ ପକାତକ ଇଂରେଜ ସୈନିକ ଚାକୃତ୍ୟର ଦୁଧନାଥ ଚିତ୍ତୁରା ଆଦିବାସୀ ପରେ ସବୁକିଛି ଓଲଟ ପାଳଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଆଖିବୁଜି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ର ଭାବେ ଭଲ କାଟି ସମା କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଜାରି

ଆଦିବାସୀ ବୀରଜୀନା ଲୀପାଙ୍କ ଇଂରେଜ ଗୁଳିରେ ସହିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଇଂରେଜ ଚାକୃତ୍ୟର ଦୁଧନାଥ ଚିତ୍ତୁରାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବାଦ୍ୱାରା ବୀରଜୀନା ଲୀପାଙ୍କ ଜୀବନ ଯିବା ସହିତ ପ୍ରେତରେ ବନ୍ଧୁଥିବା ହୁଅନ୍ତୁ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ହାରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହାବ୍ୟତିତ୍ ଆଶ୍ୱାମାନ ଦ୍ୱୀପରେ ରହୁଥିବା ଅନେକ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଇଂରେଜ ଗୁଳିରେ ଚଳି ଯାଇ ସହିତ ହୋଇଥିଲେ । ୧୮୫୭ର ଦୁଧନାଥ ଚିତ୍ତୁରା ଜଣେ ପକାତକ କଂସଦା ଥିଲେ, ଯିଏକି ୨୩ ଏପ୍ରିଲ ୧୮୫୮ରେ ଋଷ୍ଟ୍ର ଦ୍ୱୀପରୁ ଅନ୍ୟ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ୧୭ ମଇ ୧୮୫୯ରେ 'ଆବରଡିନ' ଯୁଦ୍ଧ ଶୀର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ଏହି ଯୁଦ୍ଧର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ ବୀରଜୀନା ଲୀପା, ଯିଏକି ଗ୍ରେଟ୍ ଆଶ୍ୱାମାନିକ୍ ଜନଜାତିର ଜଣେ ଅଦମ୍ୟ ସାହସୀ ଆଦିବାସୀ ମହିଳା ଭାବରେ ପରିଚିତ । ଆଶ୍ୱାମାନ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜରେ ଥିବା ଆଦିବାସୀମାନେ ବୀରଜୀନା ଲୀପାଙ୍କୁ ଜନନାୟକ ଭାବେ ଦେଖୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ସଂଗଠନର ଦାୟିତ୍ୱ ନିଶ୍ଚିତ ତଥା ବଳିଷ୍ଠ ଭାବେ ସେ ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ । ବୀରଜୀନା ଲୀପାଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱରେ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ କଳ୍ୟାଣ ତଥା ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତରାଢ଼ିତ ହୋଇଛି । ବୀରଜୀନା ଲୀପା କେବଳ ଯେ ଜଣେ ପ୍ରତାପୀ ସଂଗ୍ରାମୀ ଥିଲେ ତାହା ନୁହଁ କିନ୍ତୁ ମହାନ ଆତ୍ମୀୟ ମହିଳା ମଧ୍ୟ । ତାଙ୍କର ଏହି ସବୁ ଗୁଣ ପାଇଁ ଆଶ୍ୱାମାନ ଆଦିବାସୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ପ୍ରତିମା ଭାବି ପୂଜା କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବୀରଜୀନା ଲୀପାଙ୍କ ଜୀବନରେ ପକାତକ ଇଂରେଜ ସୈନିକ ଚାକୃତ୍ୟର ଦୁଧନାଥ ଚିତ୍ତୁରା ଆଦିବାସୀ ପରେ ସବୁକିଛି ଓଲଟ ପାଳଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଆଖିବୁଜି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ର ଭାବେ ଭଲ କାଟି ସମା କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଜାରି

କରିବା ସୂଚନା ଦ୍ୱିଟିଶ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଦୁଧନାଥ ଚିତ୍ତୁରା ରାତି ଭୋର ଭୋର ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଶୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆଦିବାସୀ ଶିବିର ଛାଡ଼ି ପକେଇ ଆସିଥିଲେ । ଦୁଧନାଥ ଚିତ୍ତୁରା ପ୍ରାୟ ୨୩ ବର୍ଷରେ ଆବରଡିନରେ ପହଞ୍ଚି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ଦଣ୍ଡ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀ ତତ୍ତ୍ୱରେ ଡେ.ପି. ଖୁଲକର ତୁରନ୍ତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କର ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆଦିବାସୀମାନେ ୧୮୫୯ ମସିହା ୧୭ ମଇ ଦିନ ଭୋରରୁ ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଆକ୍ରମଣ ବିଷୟରେ ଦୁଧନାଥ ଚିତ୍ତୁରା ତ୍ରିଟିଶମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବା ଓ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ଯୋଗୁଁ ଆଦିବାସୀ କାରଣ ଯୋଗ୍ୟମାନେ ଶୋଚନୀୟ ପରାଜୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ । ଗର୍ଭବତୀ ଲିପା ତାଙ୍କ ମାତୃଭୂମିକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନ ବଳିଦାନ ଦେଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ଧ ସଂଖ୍ୟକ ଆଶ୍ୱାମାନିକ୍ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ପାଖାପାଖି ୧୫ ହଜାର ଦୁଧନାଥ ଚିତ୍ତୁରାଙ୍କ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ଗଢ଼ିଉଠିଥିଲା । ପରେ ଆଦିବାସୀ ରାତିନାତି ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଦୁହେଁ ବାହା ମଧ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । କିଛି ମାସ ପରେ ଲିପା ଗର୍ଭଧାରଣ କଲେ । ଦୁଧନାଥ ଚିତ୍ତୁରା ଏହା ଜାଣି ଖୁବ୍ ଖୁସି ହେଲେ, ଲିପା ଆଉ ଇଂରେଜ ସହିତ ଲଢ଼ିବା ଅସମର୍ଥ ହେବେ, ଏଥର ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ପରାଜୟ ହେବା ସୁନସ୍ଥିତ ବୋଲି ଇଂରେଜ ସୈନିକ ଦୁଧନାଥ ଚିତ୍ତୁରା ନିଷ୍ଠିତ ହେଲେ । ଆଦିବାସୀ ବୀରଜୀନା ଲୀପାର ଗର୍ଭବତୀ ହେବା, ୧୭ ମଇ ଅପରାହ୍ଣରେ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ପୁତ୍ରାବତ୍ତ ଉପରେ ପୁଲ ମାଲକ ତୁରନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ରାତିରେ ସେଠାରେ ରହଣି ଏବଂ ପରଦିନ ସକାଳେ ଆଦିବାସୀମାନେ କାରାଗାର ବସତି ସ୍ଥାପନ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ

ବାଲେଶ୍ୱର, ମୋ- ୯୩୩୭୪୦୪୨୫୪

ସମାଜରେ ଭୟ, ପ୍ରଗତିକୁ ବାଧା ଦିଏ

ଡକ୍ଟର ଅମୂଲ୍ୟ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ଆଜିର ଦୁଇ ଗତିଶୀଳ ଦୁନିଆରେ, ଏକ ଅତ୍ୟଧିକ ଶକ୍ତ ମାନବଜାତିକୁ କବଳିତ କରିଛି ତାହା ହେଉଛି ଭୟ । ଏହା କେବଳ ଏକ ଭାବନା ନୁହେଁ, ବରଂ ଆଧୁନିକ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଚାପ ପାଲଟିଛି । ଏହି ଭୟ, ଆମ ଅବଚେତନ ମନରେ ଗଭୀର ଭାବରେ ଲୁଚି ରହିଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆମର ସମ୍ପତ୍ତି, ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ପ୍ରିୟଜନ କିମ୍ବା ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ଅନୁଭବ କରୁ । ବିଦ୍ୟମାନ ବିଷୟ ହେଉଛି, ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଗତି ଆମକୁ ଅଗଣିତ ଆରାମ ଏବଂ ସୁବିଧା ଦେଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା ଅସୁବିଧାର ଏକ ଗଭୀର ଖାତ ମଧ୍ୟ ଖୋଲି ଦେଇଛି ଯାହା ଉପରେ ସମାଧାନର ପୋଲ

କରିବା କ୍ରମଶଃ କଷ୍ଟକର ହେଉଛି । ଜୀବନରେ ମରଣ ଭୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଗକୁ ନେବାରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସାଜିଥାଏ । କଥା ଯେ କୁହାଯାଏ ଯେ 'ମରଣ ଭୟ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଖରାବ' । ଆଜିର ଯତ୍ନ ସୁତରାରେ ହିଁ ଏବଂ ଅନିଷ୍ଟତା ଏତେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ଯେ ମୃତ୍ୟୁ କେବଳ ଏକ 'ଅପଥୀ ମୁହୂର୍ତ୍ତ' ଦୂରରେ ମନେହୁଏ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟରେ ଲୋକଙ୍କୁ ହରାଇଥାଉ, ଆମେ ଏହାକୁ 'ଭାଗ୍ୟ' ବୋଲି କହି ନିଜକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଉ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକମାନେ ମାନବୀୟ ନିଷ୍ଠୁରତା କିମ୍ବା ଆତଙ୍କବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମାନବତା ଉପରେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ଚଳମଳ ହେବାକୁ ଲାଗେ । ଏହି ଅସୁବିଧା ଭାବନା ଆମ ଭିତରେ ଏକ ନିରନ୍ତର ଭୟକୁ ଜନ୍ମ ଦିଏ, ଯାହା ଆମକୁ ଭିତରୁ ଖୋଲି କରୁଛି । ଚିନ୍ତା ବିଜ୍ଞାନ ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ରୋଗର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଚାପ ପାଲଟିଛି । ଏହି ଭୟ, ଆମ ଅବଚେତନ ମନରେ ଗଭୀର ଭାବରେ ଲୁଚି ରହିଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆମର ସମ୍ପତ୍ତି, ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ପ୍ରିୟଜନ କିମ୍ବା ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ଅନୁଭବ କରୁ । ବିଦ୍ୟମାନ ବିଷୟ ହେଉଛି, ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଗତି ଆମକୁ ଅଗଣିତ ଆରାମ ଏବଂ ସୁବିଧା ଦେଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା ଅସୁବିଧାର ଏକ ଗଭୀର ଖାତ ମଧ୍ୟ ଖୋଲି ଦେଇଛି ଯାହା ଉପରେ ସମାଧାନର ପୋଲ

ବାସ୍ତବରେ, ସେ ନିଜର କ୍ଷୟକ୍ଷତିକୁ ବନ୍ଦ କରିଦିଏ । ଜୀବନର ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜକୁ ଦୂରରେ ଯିବା କିମ୍ବା ଭୟରେ ଆଖି ବନ୍ଦ କରିଦେବା ସମାଧାନ ନୁହେଁ । ଯଦି ଜଣେ ଛାତ୍ର ଭୟ ଯୋଗୁଁ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଏତାଡ଼ି ଦିଏ, ତେବେ ସେ କେବେ ବି ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବ ନାହିଁ । ସେହିପରି, ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷଣରେ ପରୀକ୍ଷା ଆମକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ପରିପକ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଆସେ । ଆମକୁ ପ୍ରତିକୂଳତାକୁ ସଫଟ ଅପେକ୍ଷା ଶିଖିବାର ସୁଯୋଗ ଭାବରେ ଦେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୃତ୍ୟୁ ଏକ ଚିରନ୍ତନ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭୟର ମୂଳ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସ ଚଳମଳ ହେବାକୁ ଲାଗେ । ଏହି ଶରୀର ସହିତ ନିଜକୁ ଯୋଡ଼ିବା । ଭଗବତ୍ ଗୀତାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅମର ଆତ୍ମା । ଯେପରି ଆମେ ପୁରୁଣା ପୋଷାକ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନୂତନ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥାଉ, ସେହିପରି ଆତ୍ମା, ଏକ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ, ଏହି ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭୟ ଏକ ନୂତନ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରେ । ମୃତ୍ୟୁ ଶେଷ ନୁହେଁ, ବରଂ କେବଳ ଏକ ପ୍ରସ୍ଥାନ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଧ୍ୟାନ ଏବଂ ଆତ୍ମ ପ୍ରତିଫଳନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କରୁ, ମୃତ୍ୟୁର ଭୟ ଧୀରେ ଧୀରେ ଦୂର ହେବା ଆରମ୍ଭ କରେ । ଯେତେବେଳେ

ଜଣେ ଆତ୍ମ-ଚେତନାରେ ଅବସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଜଣେ ସବୁକୁ ବନ୍ଦ କରି ଯେ ଯାହା 'ଅଭିନୀତା' ତାହା ଅସ୍ତ ଦ୍ୱାରା କାଟିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଅର୍ଥୁ ଦ୍ୱାରା ଯୋଡ଼ିପାରିବ ନାହିଁ । ଭୟ ସିଧାସଳଖ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ଯଦିଓ ଭୟ ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ, ଏହାର ମୂଳ ଆମର ଅତୀତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିପକ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଆସେ । ଆମକୁ ପ୍ରତିକୂଳତାକୁ ସଫଟ ଅପେକ୍ଷା ଶିଖିବାର ସୁଯୋଗ ଭାବରେ ଦେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୃତ୍ୟୁ ଏକ ଚିରନ୍ତନ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭୟର ମୂଳ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସ ଚଳମଳ ହେବାକୁ ଲାଗେ । ଏହି ଶରୀର ସହିତ ନିଜକୁ ଯୋଡ଼ିବା । ଭଗବତ୍ ଗୀତାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅମର ଆତ୍ମା । ଯେପରି ଆମେ ପୁରୁଣା ପୋଷାକ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନୂତନ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥାଉ, ସେହିପରି ଆତ୍ମା, ଏକ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ, ଏହି ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭୟ ଏକ ନୂତନ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରେ । ମୃତ୍ୟୁ ଶେଷ ନୁହେଁ, ବରଂ କେବଳ ଏକ ପ୍ରସ୍ଥାନ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଧ୍ୟାନ ଏବଂ ଆତ୍ମ ପ୍ରତିଫଳନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କରୁ, ମୃତ୍ୟୁର ଭୟ ଧୀରେ ଧୀରେ ଦୂର ହେବା ଆରମ୍ଭ କରେ । ଯେତେବେଳେ

ଉପରେ ଚଢ଼ି ଶକ୍ତିର ଦେବା ଦେବା ଦୁର୍ଗା, - ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ଯେକୌଣସି ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତିକୁ ପରାସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚିଲକିଏ ପରି ମହାପୁରୁଷ ଏବଂ ଅଗଣିତ ସହିତ, ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ପାଇଁ, ସବୁଠାରୁ ଭୟଙ୍କର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁକୁ ମଧ୍ୟ ହର୍ଷି ହର୍ଷି ଆଲିଙ୍ଗନ କରିଥିଲେ । ଭୟକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଆତରଣଗତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଉଭୟ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଶାନ୍ତ ମନରେ ପରିସ୍ଥିତିର ସାମ୍ନା କରିବା ଅଭ୍ୟାସ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ ଭିତରେ ସାହସ କାଗୁଡ଼ି କିମ୍ବା ଭୟକୁ ପରାସ୍ତ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି ଏହାର ସମ୍ମୁଖରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଠିଆ ହେବା ଏବଂ ମନେ ରଖିବା ଯେ ଆମେ ପରମ ପିତା, ପରମ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହାନ, ଯିଏ ସ୍ୱୟଂ 'ଅଭୟ' । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଶରୀର ପ୍ରତି ପାପମୁକ୍ତ ଜୀବନଯାପନ କରିବା । ଜୀବନରେ ସାହାସ ସଫଳତାର ପ୍ରତୀକ ଓ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ । ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଏବଂ ଚାରାଣିକ କାହାଣୀ ସାହସର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଉଦାହରଣରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେ ଅଜ୍ଞତ, ଯିଏ ନିର୍ଭୀକ ଭାବରେ ରାବଣଙ୍କ ଦରବାରରେ ନିଜ ଭୂମିରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, କିମ୍ବା ସିଂହ

ଅରଜୀବାଦ ବରୀ ଯାଜପୁର ମୋବାଇଲ - ୮୨୪୯୫୦୨୭୭୭

ପୂଜା ବିଧିର ନଅଟି ଧାରା

ପଣ୍ଡିତ ସୋମନା

